

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/101/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2109010630
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2109010630.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému L. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.08.2021, sp. zn. 7T/36/2009, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.04.2022, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste v bode 2.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa u obžalovaného

L. T., nar. XX.XX.XXXX v A.

trvale bytom: A.

t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava

v bode 2

podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4To/66/2018, právoplatného dňa 22.11.2018, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného pokladá za dostatočný.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 23.08.2021, sp. zn. 7T/36/2009, rozhodol tak, že obžalovaného L. T. uznal za vinného, že

1. dňa 17. júla 2007 v čase od 20.00 hodiny do 20.15 hodiny v obci S. na ul. F. pred pohostinstvom „U W.“ sa vyhrážal T. W. a to tým spôsobom, že počas chôdze vytiahol zozadu od chrbta krátku strelnú zbraň zn. Kimar.Mod. 85 AUTO, kal. 9 mm, výr. čísla C16255, ktorou T. W. po obtiahnutí ľavou rukou mu mieril na oblasť hrudníka a vyhrážal sa mu zabitím, čo u T. W. vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, 2. v čase asi o 20.10 hodine dňa 13.09.2010 v A. na ulici M. na parkovisku za čerpacou stanicou SHELL vystúpil ako spolujazdec z vozidla zn. AUDI A6, EČ: TT-987 DF, začal sa bezdôvodne vyhrážať na parkovisku stojacemu U. C. a L. F., a to tak, že na nich oplzlo vykrikoval a vyhrážal sa „mám ťa zabiť, čo si myslíš, čo si“, na čo poškodení nereagovali, vtedy sa vrátil do svojho vozidla, z ktorého hneď vystúpil, v ruke držal nôž s čepeľou dlhou asi 10 cm a rýchlym krokom išiel smerom k poškodenému U. C. a poškodenému L. F., pričom na nich kričal „zabijem ťa a mám ťa podrezať“, pristúpil k nim asi na

vzdialenosť dvoch metrov, stále opakoval „zabijem ťa, rozpáram ťa, čo si myslíš, kto si“, a keď bol od nich vo vzdialenosti jedného metra, tak poškodený L. F. vytiahol svoju zbraň zn. GRAND POWER K 100, 9 mm Luger, v. č. E003665, ktorú má v legálnej držbe, na čo obvinený L. T. reagoval slovami „čo tu mávaš s tým „plyňákom“, mám ťa podrezať“, preto poškodený L. F. vystrelil varovný výstrel do vzduchu, a kričal na neho, aby ich nechal na pokoji, že zbraň nie je plynová, vtedy obvinený spravil prudký výpad smerom k nim, nakoľko teda útok stále trval, poškodený L. F. vystrelil druhý krát do vzduchu, z vozidla zn. AUDI A6 vystúpil vodič, ktorý zakričal na obvineného L. T., aby si sadol do vozidla, čo on neuposlúchol, preto poškodený L. F. namieril v tom okamihu na obvineného zbraň, ten napriek tomu stále na nich vykrikoval, ale začal ustupovať k vozidlu zn. AUDI A6, keď do neho nasadol, tak poškodený L. F. zakričal, aby zostali na mieste do príchodu polície, na čo obvinený L. T. znovu vyskočil z vozidla a rozbehol sa smerom k nim, pričom kričal „ja si ťa nájdem a zabijem ťa“, ako aj ďalšie vulgárne výrazy, načo následne z miesta vo vozidle odišiel,

teda v bode 1 inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou), v bode 2 inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmu na zdraví, takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a verejne,

čím spáchal bode 1 prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v bode 2 prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona.

V bode 1 prvostupňový súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, nakoľko pokladá trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/98/2008 zo dňa 07.07.2009, právoplatného dňa 07.07.2009, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

V bode 2 podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný v zákonom stanovenej lehote ručne písaným podaním zo dňa 10.10.2021. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva na podanie odvolania.

3. Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil nasledovne (skrátene):

3.1. Má za to, že uloženiu trestu predchádzalo viacero nezákonných postupov zo strany súdu prvého stupňa. Prvom rade poukazuje na porušenie práva na obhajobu, keďže bol dňa 16.11.2018 prepustený z výkonu trestu a týmto dňom došlo aj k zániku povinnej obhajoby, avšak dňa 11.06.2019 bol zadržaný v Maďarskej republike a opäť dochádza k povinnej obhajobe. Zo strany súdu prvého stupňa však aj napriek tomu, že nemal obhajcu došlo k niekoľkokomesačnému trestnému konaniu.

3.2. Poukazuje na dobu 11 rokov, počas ktorých prvostupňový súd nedokázal ukončiť jeho trestnú vec, aj napriek tomu, že bol súdu plne k dispozícii a aj niekoľkokrát vo výkone trestu.

3.3. Prvostupňový súd ďalej neprihliadol na súčasný trest, ktorý vykonáva, a to 76 mesiacov a odignoroval pripojiť ďalšie trestné spisy, ktoré umožňovali uložiť upustenie od súhrnného trestu, resp. uložiť spoločný trest. Má za to, že absentovali trestné spisy: Okresného súdu Košice sp. zn. 7T/83/2018, Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/56/2017, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 4To/66/2018. Poukazuje na to, že bol odsúdený Okresným súdom Topoľčany dňa 31.03.2021, sp. zn. 1T/3/2019, kde mu bol uložený spoločný trest vo výmere 2 roky 8 mesiacov do II. NVS, však v tejto veci prebieha odvolacie konanie na Krajskom súde Nitra a nie je právoplatne skončená.

4. Za účelom prejednania podaného odvolania nariadil krajský súd verejné zasadnutie. Verejného zasadnutia sa zúčastnil prokurátor, náhradná obhajkyňa obžalovaného a obžalovaný. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil, konkrétne oboznámil listinné dôkazy vo veci OS Topoľčany sp. zn. 1T/35/2012 zápisnicu o HP zo dňa 28.3.2018, rozsudok zo dňa 28.3.2018, rozsudok KS Nitra 4To/66/2018 zo dňa 22.11.2018 a rozsudok OS Trnava sp. zn. 4T/58/2013 z č.l. 609-611. Keďže ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli, krajský súd vyhlásil dokazovanie za skončené a udelil slovo na konečné návrhy. V rámci konečných návrhov prokurátor navrhol podané odvolanie zamietnuť ako nedôvodné, obhajkyňa obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní a požiadal o uloženie primeraného trestu, obžalovaný žiadal, aby bol vec

bud' vrátená a aby a boli pripojené všetky relevantné spisy, resp. aby mu bolo upustené od súhrnného trestu.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania prokurátora v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

7. V prípade obžalovaného nemožno konštatovať, že prišlo k situácii predpokladanej ustanovením § 316 ods. 3 písm. b) Trestného poriadku, nakoľko na hlavných pojednávaniach mal obžalovaný, v prípade existencie dôvodu povinnej obhajoby, obhajcu, čím bolo jeho právo na obhajobu konajúcim súdom garantované.

8. Po preskúmaní napadnutého výroku, v rozsahu podaného odvolania a z dôvodov v ňom uvedených, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné.

9. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal a následne vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní len čo do výroku o treste.

10. Prvostupňový súd odôvodnil rozhodnutie o treste tak, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu oboch trestných činov a tieto úprimne oľutoval) a zároveň zistil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m) Trestného zákona - že už bol obžalovaný v minulosti súdne trestaný), a preto pristúpil k aplikácii § 38 ods. 2 Trestného zákona,

nakoľko u obžalovaného bol vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri použití § 38 ods. 2 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v zmysle § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v rozmedzí sadby 6 mesiacov až 3 roky. S prihliadnutím na odsúdenie rozsudkom OS Nitra sp. zn. 2T/98/2008 súd prvého stupňa pristúpil k uloženiu dvoch samostatných trestov, nakoľko toto odsúdenie prešlo zbiehajúcu trestnú činnosť obžalovaného, nakoľko prvý skutok obžalovaný v predmetnej veci spáchal dňa 17.07.2007 a rozsudkom OS Nitra sp. zn. 2T/98/2008 zo dňa 07.07.2009, právoplatný dňa 07.07.2009, bol obžalovaný právoplatne odsúdený, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, za skutok spáchaný dňa 15.11.2007. Druhý skutok obžalovaný spáchal dňa 13.09.2010.

11. Trest ku skutku 1 odôvodnil tak, že s prihliadnutím na výšku trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom OS Nitra sp. zn. 2T/98/2008 a skutočnosť že je potrebné ukladať súhrnný trest k tomuto odsúdeniu, upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/98/2008 zo dňa 07.07.2009, právoplatného dňa 07.07.2009, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, pričom súd zohľadnil predovšetkým samotný postoj obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal a úprimne oľutoval, ako aj dĺžku času od spáchania skutku.

12. Pri treste ku skutku 2 poukázal na skutočnosť, že za tento skutok je potrebné ukladať samostatný trest s prihliadnutím na odsúdenie obžalovaného OS Trenčín sp. zn. 3T/29/2013, kde bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona trestným rozkazom zo dňa 25.02.2013, právoplatný dňa 26.03.2013 (spáchanie skutku dňa 09.09.2011), kde sa upúšťalo od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie Krajským súdom Trnava zo dňa 24.01.2012, sp. zn. 3To/29/2013. Čo sa týka tohto odsúdenia, po ňom už neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu k nasledovným odsúdeniam obžalovaného, nakoľko týmto odsúdením bolo preťaté zbíhanie trestnej činnosti obžalovaného. Súd prvého stupňa obžalovanému teda uložil nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo výmere 4 mesiacov, t.j. pod spodnú hranicu trestnej sadzby a to o jednu tretinu, keď použil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona a obžalovanému mimoriadne znížil prípadný trest, pričom súd zohľadnil predovšetkým samotný postoj obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal a úprimne oľutoval, ako aj dĺžku času od spáchania skutku. Potrebu ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody odôvodnil tým, že už pred spáchaním oboch skutkov bol obžalovaný vo výkone nepodmienečných trestov a ani tieto nemali na obžalovaného prevýchovný účinok.

13. Odvolací súd sa (vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

14. Vo vzťahu ku skutku v bode 1 prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestu správne, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti a následne správne rozhodol o treste. V tomto smere odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v jeho príslušnej časti, a bez jeho opakovania na toto ako na správne odkazuje.

15. Prvostupňový súd však pochybil, keď nevzal do úvahy odsúdenie Okresného súdu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4To/66/2018, právoplatného dňa 22.11.2018, ktoré je vo viacčinnom súbehu so skutkom v bode 2.

16. Z oboznámených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4To/66/2018, právoplatného dňa 22.11.2018 bol obžalovaný uznaný vinným v bode 1 z prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona pre skutok spáchaný dňa 10.11.2011 a v bode 2 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona pre skutok spáchaný dňa 23.11.2011. Za to súd obžalovanému podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a zistenia priťažujúcich okolnosti podľa § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona uložil nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výroky o trestoch: z rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3T/212/2015; z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/58/2013 zo dňa 14.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 08.02.2018, sp.

zn. 5To/3/2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

17. Z uvedených skutočností potom vyplýva, že skutok v bode 2 aktuálne stíhanej trestnej činnosti je v súbehu so skutkami, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným Okresným súdom Topoľčany dňa 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4To/66/2018, čo prvostupňový súd pri ukladaní trestu prehliadol.

18. Skutok v bode 2 podanej obžaloby bol obžalovaným spáchaný dňa 13.09.2010 a skutky, pre ktoré bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 boli spáchané dňa 10.11.2011 a 23.11.2011. V období medzi spáchaniami týchto troch skutkov bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7T/212/2007 dňa 31.05.2011. Z príslušného spisu však vyplýva, že vyhláseniu rozsudku predchádzalo vydanie trestného rozkazu dňa 30.10.2008, ktorý obžalovaný prevzal dňa 29.04.2009, čím prišlo z hľadiska súbehu trestnej činnosti k účinkom vyhlásenia rozsudku (§ 353 ods. 8 Trestného poriadku). Následné vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku už opätovne nemá účinky prerušenia súbehu trestnej činnosti, ale tieto účinky prisudzuje doručeniu trestného rozkazu obžalovanému. Vzhľadom na uvedené, pri nezistení žiadnej právnej skutočnosti, ktorá by prerušovala súbeh predmetných trestných činov, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného je v tejto časti dôvodné a do úvahy prichádza uloženie súhrnného trestu.

19. Z týchto dôvodov potom odvolací súd na základe odvolania obžalovaného o treste pre skutok v bode 2 rozhodol sám tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Odvolací súd nevidel zákonný dôvod po zrušení výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa vec vracať na ďalšie konanie a rozhodnutie, nakoľko o uložení adekvátneho trestu obžalovanému mohol rozhodnúť po doplnení dokazovania aj sám odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

20. Zohľadniac účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj kritériá pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., súd považoval za zodpovedajúce stavu veci a zákonu u obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresným súdom Topoľčany dňa 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4To/66/2018, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Odvolací súd tiež prihliadol na závažnosť aktuálne súdnej trestnej činnosti, keď sa jednalo o prečiny a pomerne dlhú dobu od spáchania uvedených skutkov. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vyššie uvedeným rozsudkom (2 roky a 4 mesiace) považuje odvolací súd k zbíhajúcej sa trestnej činnosti za dostatočný, pokiaľ ide o povahu spáchanej trestnej činnosti a dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného, a preto v súlade s ustanovením § 44 Tr. zák. rozhodol tak, že upustil od uloženia súhrnného trestu.

21. Takto uložený trest, podľa názoru odvolacieho súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.